
Dvojí metr pro školy?

Dvojí metr pro školy?

Polemika

Vysoké školství skutečně zasluhuje reformu. Ovšem spojenou nejen s restrukturalizací a ekonomickou transformací, ale také s obnovou jeho základních hodnot a principů, mezi něž náleží mimo jiné také akademická etika, kterou nelze zaměňovat s politickou rétorikou. Po přečtení demonstrativního projevu nevole pana senátora Zlatušky z 2. 1. 2004 jsem o tom ještě pevněji přesvědčen. Činnost Akreditační komise má v systému vysokého školství jistě své opodstatnění. Pokud s jejími postupy není kdokoli spokojen, má možnost jednat přímo s touto institucí, popřípadě prosazovat změny v systému její činnosti prostředky, které mu k tomu náleží. Zejména senátor a zároveň rektor jich nemá nepochybně nedostatek. Ano, jednání skutečně "po česku". Jak snadná je kritika. Kritika bez dostatečných informací. Zneužití evaluačního procesu jedné instituce ke glorifikaci instituce vlastní. Pan rektor není jediný, kdo se snaží v současných nelehkých podmínkách o vybudování konkurenceschopného akademického prostředí, jeho snaha je viditelná a má také své pozitivní výsledky v rámci Masarykovy univerzity. V Olomouci ji vidíme a jsme schopni ji nejen akceptovat, ale také hodnotit s uznáním. Nebudu zde vyjadřovat lítost, že v Brně tomu tak není, protože lítost v tomto případě není na místě. Nehodlám se ani pouštět do mediální polemiky o činnosti Akreditační komise, musím však důrazně vyvrátit slova pana Zlatušky, která zazněla na adresu naší právnické fakulty. Právnická fakulta v Olomouci vznikla v roce 1991. Svou činnost skutečně zahájila v roce 1992/1993 s šesti interními učiteli a 70 studenty. V počátku činnosti - stejně jako brněnská právnická fakulta ve svých začátcích - byla odkázána na externí pomoc. Při rozvoji se o nedostatcích hovořit musí, jinak se o rozvoj nejedná. Nejedná se ovšem v žádném případě o komedii. Akreditační komise při své evaluaci dbá o ono "nadkritické" množství pedagogů na každé instituci a zároveň její soběstačnost. Současný akreditační proces na olomoucké fakultě má své příčiny v období let 1996-2000, které nepřinesly dostatečný personální růst a zabezpečení soběstačnosti fakulty z hlediska vědecké činnosti, ne z hlediska kvality výuky, kterou fakulta poskytuje. V současném vývoji Právnické fakulty Univerzity Palackého může spatřovat "agónii" jen nezasvěcený a neinformovaný kritik. Doporučení Akreditační komise z prosince roku 2003 reflektuje pozitivní vývoj na olomoucké fakultě a omezení z března loňského roku pro nás znamená nutnost dokázat garanci budoucí kontinuity pozitivního vývoje, dokončení restrukturalizace fakulty a naši schopnost samostatně vzdělávat a formovat profil studentů, o jejichž odbornosti a nadstandardních vědomostech nepochybují. V případě Olomouce nešla tedy zákonná povinnost v žádném případě stranou. Byl použit velmi přísný metr, který provází činnost Akreditační komise v posledním období. Jeho důsledky nyní sice vytvořily paradoxní situaci na právnické fakultě v Olomouci, ale tento "metr" není uplatňován jen u olomouckých práv nebo jen u brněnských fakult, ale v celém vysokém školství v České republice. Restrukturalizace vysokého školství je procesem, který nemůže sloužit k šablonovitosti studia na vysokých školách. Má zajistit prostupnost vzdělávání napříč Evropou a jejími strukturami. Jako člen Evropské asociace právnických fakult je olomoucká právnická fakulta informována a zasvěcena do trendů v oblasti dvoustupňového právního studia. Akreditační a evaluační proces na naší fakultě ovšem nebude a nesmí sloužit prosazování zájmů jiných institucí při současném pošpinění jména fakulty a jejích studentů. (Autor Michal Malacka je děkanem Právnické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci)